

DE AVONDBODE

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingesonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.

De Parijse Mei-dagen.

(Vervolg van n°. 517.)

Ten slotte liet de advocaat van den jeugdigen Roudil nog eenige aanmerkingen volgen, over de bloedschuld der gevangenen in het algemeen. Hij zegt, » zoo liet hij zich hooren, « bloed, eischt bloed; het bloed van die mannen moet boeten in vergelding van het door hen gepleegde. Welan, mijne heeren, ik zeg het u, sprekende tot uwe verboden onafhankelijkheid, die u veroorlooft alles te hooren, en met de onafhankelijkheid, welke ik voor mij zelf verkrijg, door de uitstekende eer van tot u het woord te voeren, die mannen, die langs de straten trokken, hebben hun leven in de waagschaal gesteld, in den strijd tegen hunne medeburgers. Zij vonden zich gejaagd door eenen droom, de hoop op een meer volkomen gelukstaat; zij maenden de werkers en beschermers des menschedoms te zijn; zij wanden, dat de gansche bevolking opstaan, en met hen trekken zou. Wat is er gebeurd? Zij zijn de straten opgegaan, en hebben met een buitengewone oversaagheid slag geleverd. Zij hebbe het verhaal gehoord van de grievede toornen, van die Franschen, andere Franschen ontwaanden, van die soldaten, het bloed stervende van door hen gewond, en ze verplegend, en dan weder naar het slagveld terugkeeren, om nieuwe slachtoffers te maken, omdat het zoo hun pligt is. En dan, gij zijt er nog aan denken, om het schuld van die insurgenten te zoeken! »

De heer ziet, het is maar een zaak van een oogenblik. Wij zouden gedacht hebben, dat alle gemeene menschen te samen geringer onheil aantrengen dan uit een toeg, waarbij duizenden, maar duizenden levens gemoeid kunnen zijn, en dit alles enkel door te drijven, dat nog miljoenen levens zou verduiden; dat, om het te bevestigen, weder nodig geacht werd de gansche bevolking tot de afte doen sinken, (*) dat is de gansche bevolking onthouden, en de andere helft te ontmenschen.

Men moet den toestand niet alles aandrijvende Publieken Geest niet voor een, ontschiet te hebben, begrippen beoordeelen. Het is ook belangrijk, in aanmerking te nemen, dat het tooneel van die gruwelen Frankrijks, van welks oorspronkelijk toestand wij slechts eenen allerlaafsten voorsmaak bij kortstondige ervaring hebben leeren kennen, buiten herinnering zelfs voor het later opgekomen geslacht. Willen wij een vrijzinnig aanzicht van de gebeurtenissen verkrijgen, zoo moeten wij onze kennis daarvan ook niet uit de beschuldiging ontleenen, maar liever de verdediging hooren; ook niet het bloed op zich zelf, maar in verband der daartoe leidende oorzaken.

Zoo men de directie van den 12 Mei enkel op haar zelfte wilde beschouwen, » sprak de advocaat van den hoofdbeschuldigde Barbes, « zoo men niet de politieke atmosfeer, in welke zij zich ontwikkelde, wilde in aanmerking brengen, zoo zoude men groot gevaar loopen zich te bedriegen. Hoe lang was de politieke toestand van Frankrijk op den 12 en 13 Mei? Laat ons, met uw verlof, tot ettelijke maanden vroeger opklimmen. Het Ministerie, met het Parlement oneens, kon niet langer aan het gezag blijven. De kroon, bij deze soort van tweestrijd geroepen om partij te nemen tusschen het ministerieel systeem en de meerderheid, die zich in de verkiesbare Kamer scheen te vormen; de kroon nam partij voor het Ministerie. De meerderheid der kamer, wonderwel het gewigt van hunne taak besleedende, bevestigde de overwinning der kroon opgeworpen vraagstuk, en zoodaartigwijze, dat het Ministerie, deszelfs opzettend ziende, begreep zich te moeten verwijderen. Toen was het land in de verwachting van aanstonds een ander Ministerie te zien optreden. Welnu, neen. Het land vond zich in de verwachting te eenemaal telegensteld. Die stijfhoofdigheid van het Ministerie heeft de schriklijkste gevolgen gehad. Wat men de Ministerie heeten heeft, is de kroon geweest van onberekenbaar verderf. Om enkel tot de stad Parijs te bepalen, men zag daar bijkans onder de wapenen het eene faillissement en bankroet op het andere volgen, de winkels gesloten, de werklieden bij ploegen langs de straten, zonder arbeid; want zij hadden geen werk meer. Van daar de staat van gisting, waarin de kroon bevond, en de stad Parijs vond weerklink over gansch Frankrijk.

(*) Zoo als Couthon aan Robespierre schreef.

Frankrijk, tijdens den 12 en 13 Mei. Sommigen van de werklieden hadden iets om van te leven; sommigen leedden van hetgeen de dag hun schafte; maar de anderen, zij, die werk van niets hadden om hun dagelijks brood te koop, dat, mijne heeren, hun honger, en konden niet wachten. Ziedaar, zonder overtuiging, de waer toestand der hoofdstad op den 12 en 13 Mei.

Bij onze beschouwing van de Crisis in Frankrijk (zie Avondbode van 4 April n°. 431) gaven wij in den eending, hoe het niet alleen de groote algemeene staats-aangelegenheden waren, als de vraag van vrede of oorlog voor Europa, die door de gevolgen der zogenaamde Ministerieel Verantwoordelijkheid op het spel stonden, maar ook ongetwijfeld menige gewigtige Binnenlandsche en particuliere belangen er bij moesten lijden. Wij moeten echter beken, die onafhankelijkheid gevolgen ons niet zóó erg te hebben voorgesteld, als wij ze nu opgegeven vinden. De advocaat mag ook, wat hij er van zegge, zijne schildering was sterk gekleurd hebben; geheel bezijden de waarheid of verduist zal zij evenwel niet geweest zijn. Hij sprak toch niet van lang verleden tijden of verre afgelegene landen, maar van den toestand van weinige weken geleden, en zoo als die was geweest onder het oog der Pairs zelfen, tot welke hij zijde rede richtte. Wat er ook met dat al nog van af te dingen mag zijn, er zal meer dan genoeg van overig blijven, om het raadsaam te maken, althans wel tweemaal toe te zien, eer wij ons zouden laten wegleiden door de theorie dergenen, die ook hier zulk een afhankelijkheid der ministers van eene verkiesbare Kamer wenschelijk schijnen te achten. En nu, mijne heeren de Pairs, vervolgde de advocaat, « meent gij, dat het door mij geschilderde tooneel eene gril mijner verbeelding zij? Meent gij, dat ik niet de ware beweegredenen gevonden heb, waardoor zoo vele menschen, gewapend en ongewapend, op de beten kwamen, en aan het hollen geraakten, ja, blindelings voorttrokken, altoos met de gedachte, dat zich hun eene kans zou openen voor eene betere toekomst? Neen. Dit hier is de oorsak leg, blijft bij het gouvernement zoo wel ingewoond te zijn geweest, dat op den avond der insurrectie, den 12 Mei, het nieuwe Ministerie werd samengesteld. »

Het Hof der Pairs, wel is waar, heeft, zonder op dat heilzaam gevolg van den aanslag te letten, het meerderdeel der beschuldigen, (waaronder ook Roudil) schuldig verklaard, en hen tot de straffen verwezen, welke het, naar schatting van den graad van misdadigheid van elk hunner in het bijzonder, op hen toepasselijk oordeelde; doch naar welke regelen die schatting geschied zij, blijkt niet uit het arrest. Wat bijzonder barbaars en een ander, Mison genaamd, betreft, beide overtuigd verplaat van vrijwilligen doodslag met voorbedachten rade, of assassinie, het is er niet uit te zien, waarom de tweede tot levenslange gevangenschap en de eerste tot de eerste, overtuigd met de in het arrest aangehaalde bepaling van het strafwetboek, ter dood veroordeeld is. Wat er van zij, men blijft het niet te hebben kunnen ontgaan, nog althans één bloedig offer aan de wet te voegen, bij het getal der in den strijd gevallen. Hadde de makers van dezen de zege behaald, zij konden te hunner gedachtenis lijdendiensten in al de karken van Frankrijk hebben doen viereen, gelijk nu, daags vóór de uitspraak der Pairs, de bevelen tot die voor de Julijdagen uitgevaardigd zijn. Eerlang zullen zij wederom nieuwe kampvechters oproden. Zoo begreep het ook de advocaat, die zeide, dat deze gewis niet de laatsten zouden zijn. Hij meende zeker, en wij meenen, het met hem, dat het niet anders zijn kan, waar het beginsel gebuldigd wordt, dat diegenen, die in geene betrekking staan tot de regering, zich met ernst aan den loop en de rigting der staatsgebeurtenissen moeten laten gelegen liggen. Het is dan niet slechts zoo vele hoofden zoo vele zinnen, maar zoo vele hoofden zoo vele pretendenten.

Ziet op Engeland, zegt men. Ook wij zullen zeggen: ziet op Engeland. Niet, zoo als men het versierd heeft, maar zoo als het is. De Engelsche constitutie was een wonder in hare werking, zoo lange het er bij de fictie bleef, en John Bull zich gelukkig schatte, dat hij, als de jonge heer achter den koetsier, met de einden der leidsels mocht spelen, alsof hij mede meende. Maar nu hebben al te gedienstige bijstanders hem te weten gegeven, dat het zoo maar om joks was, en hij begint reeds naar de tengels zelf te grijpen. Lovett en Taylor met de hinnen waren er dezer dagen ook al op uit, om de kans van eene betere toekomst te belopen, doch men heeft ze in hechtenis genomen. De vraag is, of men dit altijd zal kunnen doen.

hier schuilt bij achter eene rots; daar weder treft hij een bosch aan, alwaar hij veilig den nacht kan afwachten, om het oogmerk van zijnen togt te bereiken. Maar Saragosa, op de boorden van den Ebro gelagen, te midden van een onafgebroken, geheel opene steenachtige vlakte, is ver van dezelfde voordeelen aan te bieden. Op de volgende wijze heeft men getracht deze moeilijkheden te boven te komen.

Een dertigtal sterke en dappere manschappen, meerendeels uit slagers en andere lieden bestaande, die het mes weten te hanteren, hebben zich vereenigd. De onversaagde troep, welke in de stad zeer gevreesd wordt, heeft den bijnaam van los matones, (dooders) bekomen. Wanneer er eenige onverschuldiging moet gewaagd worden, verwilt men daarvan de matones, en ten getale van vijf, tien of twintig naar gelang van het gewigt der zaak, zich op weg begeven. Zij voeren de goederen meestal op muilezels, tot op twee of drie uren afstands van de stad, alwaar zij den nacht afwachten. Zoodra de zon onder is, hervatten zij den togt, en komen stilzittend tot aan den voet van den stadsmuur. Zoo hunne vracht zeer belangrijk is, en waarschijnlijk aanleiding tot een gevecht met de douane zou geven, gelukt het hun doorgaan, om op een ander punt een vals alarm te doen ontstaan, en hiervan gebruik te maken, om onbelemmerd in de stad door te dringen. Zoodra zij zich verzekerd houden van niet verontrust te zullen worden, plaatsen zij twee of drie hunner op schildwacht; voorts leunt een der sterksten tegen den muur, een tweede klimt op zijne schouders, een derde op de schouders van dezen, en de pakken gaan aldus van hand tot hand tot aan den derde, die, schrijlings op den muur zittende, dezelve aanneemt, en ze over den muur werpt, terwijl anderen zich gereed houden, om ze te ontvangen. Indien zij eene patrouille tegenkomen, die hun, worde! toeroept, antwoorden zij vermetel: de bened! en op dien gedachten naam haast zich de patrouille zich te verwijderen.

De wezzen der soldaten om zich met de matones te meten, is te begrijpen, wanneer men weet, dat deze het onwrikbaar stelsel hebben van nimmer hunne goederen te verlaten om het lijf te behouden. Dit is hunne eijendoms, hun point d'honneur; zij hebben met iemand eenen koop gesloten, en zijn geld ontvangen, onder voorwaarde van de goederen aan zijn huis te zullen leveren; zij zullen hunne belofte niet ophouden, of den dood ondergaan. Daarom is het dierbare te verdedigen, zoo de nationa-

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 10 Juli. In verband met hetgeen wij bereids, betrekkelijk de verkiezingen van onafhankelijkheid van de toelatingen van 1835 en 1836, gezegd hebben, vermaanen wij, dat bereids de orders van de verschillende corpsen zijn toegezonden, om in den loop dezer week de toelatingen van de laatstgehoorde klasse in deze gunstige beschikking te doen deelen; en dat dien ten gevolge op vaststaanden donderdag, den 18 dezer, 195 man der afdeeling grenadiers naar hunne bestemming zullen vertrekken. Men spreekt er ook van, dat, met betrekking tot de klasse van 1837, binnen kort gelijke beschikkingen zullen genomen worden.

— Een der dagbladen zegt, dat het dorp Martelange in het Luxemburgsche, omtrent welks overgave, zoo als men weet, eenig geschil ontstaan is, voorloopig, ingevolge eene minnelijke overeenkomst tusschen de Nederlandsche en Belgische ministers van Buitenlandsche Zaken, neutraal is verklaard, tot dat dienaangaande door de daartoe ingestelde commissie zal zijn beslist.

— Ten gevolge der veranderde omstandigheden, is door Z. M. last gegeven, dat, zoodra mogelijk, de approvisionnements-magazijnen in de vestingen Bergen op Zoom, Breda, 's Hertogenbosch, Grave, Grootenbroek en Maastricht, metzagers op de forten Frederik Hendrik en Terbaten, bepaaldelijk zullen worden opgeheven.

— Bij koninklijk besluit is eene nieuwe organisatie van het leger vastgesteld, waarbij hetzelfde verdeeld wordt in drie divisies infanterie, eene brigade zware en eene lichte kavallerie, zamengesteld als volgt: eerste divisie infanterie: bevelhebber luit.-generaal baron van Gein, hoofdkwartier Breda, eerste brigade Z. K. H. de erfprins van Oranje, gen.-majoor, hoofdkwartier 's Hage, 1ste grenadiers, 1ste bataillon jagers, 8ste afl. infanterie; tweede brigade: gen.-majoor Klerck, 2de bataillon jagers, 5de en 12de afl. infanterie; 2de divisie infanterie: bevelhebber luit.-generaal hertog van Saksen-Weimar, hoofdkwartier Utrecht; eerste brigade: gen.-majoor van Dyrner, hoofdkwartier 's Hertogenbosch, 7de en 17de afl. infanterie; tweede brigade: gen.-majoor graaf van Limburg Stirum, hoofdkwartier Gorinchem, 9de en 10de afl. infanterie; 3de divisie infanterie: bevelhebber gen.-majoor de Faurie, hoofdkwartier Nijmegen; eerste brigade: gen.-majoor baron von Quadt, hoofdkwartier Nijmegen, 2de en 18de afl. infanterie; tweede brigade: gen.-majoor de Hart, hoofdkwartier Maastricht, 13de en 14de afl. infanterie. Brigade zware kavallerie: gen.-majoor de Posson, hoofdkwartier Haarlem, 1ste, 3de en 9de afl. kurassiers. Brigade lichte kavall.: gen.-majoor Boreel, hoofdkwartier Tilburg, 4de en 5de regiment lichte kavallerie. 5de divisie infanterie: gen.-majoor van der Meulen, 1ste en 10de regiment lichte infanterie.

— Z. M. heeft dezer dagen aan een groot aantal officieren van verschillende rangen en van onderscheidene corpsen toegestaan, voor korteren of langeren tijd met verlof naar het Buitenland te vertrekken, of wel aan anderen verpand het vroeger hun reeds toegekende verlof te verlengen. Ook is aan den kolonel C. Napier, chef van den generaal staf van het leger te veld, onder dankbetuiging voor zijne bezorgd dienste, een eervol ontslag uit de genoemde betrekking verleend. Voorts is door Z. M. benoemd tot ridder van de Orde van den Nederlandschen Leeuw de majoor J. J. Henry, van den staf der artillerie, laatstelijk commandant van het fort Liefkenshoek, met toekenning terzamen van den rang van luitenant-kolonel. Eindelijk zijn ook nog bevorderd tot 2de luitenant bij het wapen der artillerie in Oost-Indië, de sergeanten-titulair A. Netscher en F. C. van Schubert, respectievelijk van het 1ste bataillon veldartillerie en van het bataillon artillerie schutterij.

— Men verneemt, dat, door de nu uit de dienst ontslagen vrijwillige jagers der Utrechtsche hogeschool aan den heer 1sten Luit. L. A. Witte Eekhout, ridder der militaire Willemsoorde, commandant der compagnie, tot een aan denken aan dezelve is aangeboden eene fraaie pendule, met een toepasselijk opschrift voorzien.

— Uit 's Rijks kas zijn door den Koning, als bijdragen tot opbouw of herstel van kerken en pastoorij-woningen, van de volgende Hervormde gemeenten rijks subsidien verleend, te weten: aan die van Hien en Dedewaard, Geldelaar, Bedel en Hengelo, in Gelderland; Sas van Gent, in Zeeland; Harmelen, Markelo en Gramsbergen, in Utrecht; Wiltunga en Sawvert, in Groningen, en de Oude Schild, op Texel, in Noord-Holland. Nog heeft

MUNDELWERK.

DE SMOKKELAARS IN SPANJE.

Spanje is voorzeker het land, alwaar de smokkelhandel het meest gedreven wordt. De behoefte aan buitenlandsche producten en de hooge regten op een natuurlijke aanmoediging tot den sluikhandel, welke nog meer wordt begunstigd door de talrijke bergketenen, die het Schiereiland in alle rigtingen doorloopen, waarin ongemakkeleke spelonken den sluikhandel welgevoelplaatzen opleveren, en eindelijk door den moedigen aard der Spanjaarden en hunne geneigdheid tot een zwervend en avontuurlijk leven. De onafhankelijkheid van den smokkelaar, zijn gedurig strijden met de beheerschers, de vermetelheid van zijnen opstand tegen de wetten, hebben de volksrust in een hooge mate doen verwoelen, en hem in vergelijking met een soort van ridderslike adelmogdigen aard bevestigd, want een man, die de hold van alle romances is, en wiens naam zich een algemeen vermaardheid verworven heeft, moet zeer natuurlijk eenen hoogen dank van zich zelven opvatten. De gauwdoelven en roovers zijn in het overige Europa het schuim der bevolking, en boetemen walging en afgrijzen in; maar de Spaansche smokkelaar, die zijnen handel in de open lucht, bij het daglicht, drijft, is naauw met den Arabier der woestijn vermaasheid, op wiens gastvrijheid en openhartigheid hij getrouwd is gebleven, en wekt daarom minder afschuw op.

De aard dezer smokkelars verschilt naar de gewesten. De dichtstbijzijnde van allen is ongetwijfeld de Andalusië. Deze begeeft zich nimmer op eenen togt, zonder zich van zijne getrouwe gitaar te laten vergezellen. In het Noorden is de sluikhandel van eenen meer woesten en kragtigen aard. Saragosa is tegenwoordig de stapelplaats van al de gesloten goederen, die van de Fransche grenzen naar Madrid bestemd zijn. Er bevindt zich daar een genootschap, bestaande uit kooplieden, die de goederen bestellen, en uit overzaggende mannen, welke zich met den invoer belasten. De ligging van Saragosa levert eenen grooten baat op, die men slechts door eenen buitengewonen moed kan overwinnen. In het gaberie, te midden der ongelijkheden van den grond, vindt de smokkelaar vele hulpmiddelen;

nale gardes, en zelfs de troepen vreesen, om eenen strijd op te leveren met deze onversaagde, vlugge, wegwappende en buitengewoon sterke mannen aan te gaan.

Zij hebben zich het monopolie van den sluikhandel toegeëigend, en vinden geene mededingers. In den winter van 1836-1837 had iemand den sluikhandel voor eigene rekening gedreven; door de matones betraaft, werden zijne goederen verbeurdverklaard; doch daar hij zijne onwetendheid voorwendde, en uitriep, dat hij hierdoor in de diepste ellende geraakte, bewilligde de aanvoerder der matones om hem de helft van het prijsmaakte terug te geven, onder uitdrukkelijke voorwaarde, dat hij nimmer weder zulk een overtredding begaan zoude.

In denzelfden winter had er een hevige gevecht tusschen de matones en de troepen plaats. De eerstgenomden hadden zich tot een vrij aanzienlijk getal vereenigd, om eene zeer gewigtige vracht binnen Saragosa te doen komen. Den morgen genaderd zijnde, werden eenige hunner geslacht, de pakken daarvoor in de stad te voeren, en terwijl de rest van den troep, door eenen langen marsch uitgeput, nitruste om nieuwe krachten tot het toe einde brengen der onderneming te verzamelen, had men twee schildwachten in een ood, vergezelschapen door eenige matones, ongelukkig gaven zich deze aan het kaartspel en aan het drinken over, zoodanig, dat zij ten laatste, door den brandewijn en de vermoeienis, in slaap geraakten. Eenschen naderde een sterke troep douaniers, die onderdrukt was geworden, dat men eenen aanslag vernamde, en het gelukte hun de matones te overrompelen. Velen sneuvelden, nog op den grond uitgestrekt; anderen door het vijandelijk vuur ontwaanden, vochten met eenen wanbegrip moed; sommigen werden gevangen genomen, ontpandend in de gevangenis gevórd. Licht zou men denken, dat zij gewapendhand gevat zijnde, na verscheidene douaniers te hebben omgeworpt, de stad ter dood veroordeeld werden. Maar het viel geheel anders uit; zij bleven enige dagen in de gevangenis, maar intusschen waren hunne vrienden niet werkeloos; het volk, dat steeds den moed bewoond, werd oproerig; de kooplieden, in den sluikhandel betrokken, deden het onmogelijke, om hen te bevrijden, en hunne kameraden dreigden de stad in brand te steken, zoo men hen niet in vrijheid stelde. Men beijverde zich zoo zeer voor hen, dat zij na verloop van enige dagen de gevangenis verlieten, en hun beroep met den grootsten ijver hervatden.

Z. K. aan het gemeentebestuur te Texel, ter te gemoetkoming in de kosten tot het bouwen van een schoollocaal en onderwijzerswoning, op het Eijerland aldaar, eene rijks subsidie van f 2000 verleend.

Z. Exc. de Minister van Financiën heeft dezer dagen de navolgende resolutie genomen, aangaande de punten van uitvoering van het koninklijk besluit van den 12 Junij, nopens het vervoer van goederen naar het Limburgsche, ten opzichte der in- en uitgaande regten en accijnsen.

Art. 1. In alle documenten tot uit- of doorvoer van accijnsvrije goederen, zullen als kantoren van uit- of doorvoer de zoodanige worden aangewezen, waar langs de goederen het vreemd grondgebied bereiken, en zullen mitsdien daarin niet vermeld worden de kantoren, bij Zr. Ma. besluiten van den 12 Junij (Staatsbladen N°. 22 en 23), voor de grenslijn tusschen Nederland en het Limburgsche aangewezen.

Art. 2. Bij vervoer van dezelfde accijnsvrije goederen van het eene entrepôt naar het andere, zullen de documenten mede regstreeks naar het entrepôt ter bestemmingsplaats worden afgegeven, zonder vermelding van de kantoren op de grenscheiding tusschen Nederland en het Limburgsche, hier boven vermeld.

Art. 3. Het zout, het binnen- en buitenlandsch gedistilleerd, zullen, met overschrijving van het doorlopende crediet, kunnen worden vervoerd van Nederland naar het Limburgsche, en omgekeerd, op gewone volgbrieven, mits in geene mindere hoeveelheden, dan voor uitvoer naar buiten 's lands, onder afschrijving, zijn vastgesteld; zullende, ten aanzien van het ruwe zout, de hoeveelheden niet mogen zijn beneden die, voor het geraffineerde bepaald.

Art. 4. De vervoer van binnen- en buitenlandsch gedistilleerd, wijn en ruwe suiker, van het eene entrepôt naar het andere, of uit een entrepôt om onder crediet te worden opgeslagen, zal van Nederland naar het Limburgsche, en omgekeerd, insgelijks op volgbrieven kunnen plaats hebben, voor hoeveelheden, in het voorgaande artikel vermeld.

Art. 5. De volgbrieven, in het 3de en 4de artikel bedoeld, zullen luiden regstreeks naar de plaats van bestemming, en daarenboven moeten vermelden, de kantoren, op de grenscheiding tusschen Nederland en het Limburgsche, voor den uitvoer van accijns-goederen, aangewezen bij de in art. 1 vermelde koninklijke besluiten, en op welke kantoren de volgbrieven moeten worden geveerd, en de goederen behoorlijk geveerd.

Voor zoo verre de accijns, op de plaats der bestemming, tot eenen hooger maatstaf verschuldigd moet zijn, dan ter plaats van den uitslag, zal op het eerste kantoor van voorschreven grenslijn een supplettoire borgtocht voor het bedrag van het verschil van accijns, zegel of opcenten moeten worden geteeld, en daarvan op eenen af te geven supplettoire volgbrief melding worden gemaakt, welke, na afteekening op de bestemmingsplaats, zoo als hierna in dit artikel is bepaald, aan dat kantoor zal worden teruggezonden, ten einde de borgtocht te vernietigen.

De volgbrieven zullen op de bestemmingsplaatsen behoorlijk worden afgeteekend, en de debitering op de rekening van den nieuwen verkrijger door den controleur worden geëcertificeerd, waarna dezelve, door tusschenkomst der beide arrondissements-inspecteurs, die dezelve voor gezien zullen teekenen, aan het kantoor van afgifte zullen worden teruggezonden, ten einde aan den afleveraar de vereischte afschrijving te verleen.

Op gelijke volgbrieven en supplettoire volgbrieven zal kunnen plaats hebben de vervoer van schoonen wijn, hier en aijn van Nederland naar het Limburgsche, en omgekeerd, onder overschrijving van termijnen van crediet, mits voor geene mindere hoeveelheden, dan voor uitvoer naar buiten 's lands zijn vastgesteld, zullende in die volgbrieven en supplettoire volgbrieven de hoeveelheid en soorten der dranken, alsmede de merken en nummers der fusten, als anderszins, behoorlijk worden omschreven, en de dranken, op de kantoren op de grenslijn voor den uitvoer van accijns-goederen aangewezen, naauwkeurig voor hoeveelheid en soort moeten worden geveerd.

De gemelde dranken, op de plaats der bestemming aangekomen, en de nieuwe verkrijger in rekening zijnde aangeslagen voor den accijns en aankleef van dien, berekend naar de hoeveelheid, zullen de volgbrieven en supplettoire volgbrieven, op den voet in art. 5 vermeld, aan het kantoor van afgifte worden teruggezonden, ten einde aan den afleveraar afschrijving te verleen en den borgtocht te vernietigen.

Art. 7. Ten aanzien van den vervoer, in art. 3, 4, 5 en 6 bedoeld, zal door de ambtenaren worden in acht genomen, alles, wat voor den gewonen uitvoer van accijns-goederen is voorgeschreven.

Art. 8. De bepalingen van art. 175 der algemeene wet blijven in dezen van volle toepassing.

Art. 9. De vervoer van zeep uit Nederland naar het Limburgsche zal worden beschouwd, als gewone uitvoer naar buiten 's lands, en mitsdien, onder genot van afschrijving en op een gewoon consens tot uitvoer kunnen plaats hebben, in hoeveelheden van niet minder dan 500 ponden.

Art. 10. De vervoer van vleesch of spek en van tarwe of rogge-meel uit Nederland naar het Limburgsche zal insgelijks worden beschouwd als uitvoer naar buiten 's lands, en onder genot van teruggave van accijns kunnen plaats hebben; zulkende mitsdien te dien aanzien op de gewone wijze worden gehandeld.

Art. 11. Bij den in art. 10 bedoelden vervoer van vleesch of spek naar Maastricht zal het vleesch of spek, bij aankomst aldaar, worden beschouwd als van buiten 's lands te worden ingevoerd.

Art. 12. De bepalingen van art. 3 tot en met 11 zullen worden in werking gebracht, zoodra van de werkelijke in bezitneming van het Limburgsche, door tusschenkomst van het Departement van Financiën, bij de heeren gouverneurs berigt zal zijn ontvangen.

Art. 13. Zoodra mogelijk zal, van wege het Departement van Financiën, een opgave worden gegeven van het verschil tusschen den accijns, zegel en opcenten, bedoeld bij de 2de zinsnede van art. 5.

GRAVENHAGE 15 Julij. Heden heeft Z. K. H. prins Frederik der Nederlanden aan Z. K. H. den prins van Oranje overgite gedaan van de opperdirectie van het departement van Oorlog, en heeft Z. K. H. de prins veldmaarschalk, gisteren uit Tilburg in deze residentie teruggekeerd, zijne nieuwe functien aanvaard.

— Overal ziet men bereide de noodige aanstellen maken, tot de algemeene illuminatie van Woensdag avond aanstaanden, en het laat zich aanzien, dat dien dag eene ontzettende volksmenigte, ook van de naburige

steden en omstreken, herwaarts zal stroomen. Reeds zijn op dit oogenblik een zeer groot aantal vreemdelingen alhier gearriveerd, zoodat het zeer moeilijk is in de logementen de noodige appartementen te bekomen. Aan het paleis van Z. M. worden mede zeer groote toebereidselen gemaakt tot eene zeer prachtige illuminatie. Ook de stedelijke schutterij dezer residentie is opgeroepen, om bij de intrede van HH. K.K. HH. hare diensten te presteren.

— Z. Exc. de minister-plenipotentiarius van Nassau bij dit Hof, de heer A. von Roentgen, is heden in deze residentie teruggekeerd. Voorts verneemt men, dat Z. Exc. de baron de Selhy, Envoyé-Extraordinaire van Z. M. den Koning van Denemarken, aan het Nederlandsche Hof, die sedert een geruimen tijd met verlof afwezig is geweest, in de helft der volgende maand weder in deze residentie wordt terug verwacht.

ROTTERDAM 13 Julij. Sedert eenige dagen is Lucien Bonaparte, prins van Canino, gelogd in Hendriksen's New-Bath-Hotel alhier, en denkt eenigen tijd in Holland te vertoeven.

— Z. H. W. baron van Wijckersloot, heer van Schalkwijk, bisschop van Curium, heeft, gedurende de laatst verlopen dagen, de plegtigheid van het Vormsel in onderscheiden Roomsche Katholieke kerken dezer stad verrigt.

Part. Corresp. ARNHEM 15 Julij. Al de alhier aangerigte festiviteiten ter eere van het doorlichtige paar zijn met den besten uitslag bekrond geworden. Jeder roemt de minzaamheid der Vorstelijke personen, als ook de liefstalligheid en de voorkomendheid, op eene zoo eigenaardige en innemende wijze door de Erfrinnes aan den dag gelegd, jegens allen, die tot de eer van Hoogstderzelver tegenwoordigheid werden toegelaten. Lang zullen de binnelijke hoedanigheden, die de Vorstin versieren, bij Arnheims burgers eene dankbare herinnering nalaten, en met leedwezen heeft men de Koninklijke echtgenooten zien vertrekken, die geroepen is om, naar den gewonen loop van menselijke omstandigheden, eenmaal aan de zijde van haren gemaal die rij van edelaardige Vorstinnen voort te zetten, waarop ons Vaderland met zoo veel regtmatige fierheid mag bogen.

Het aangekondigde cerele, op gisteren avond bij Z. Exc. den gouverneur dezer provincie, is zeer schitterend geweest. Rijke en smaakvolle toiletten en eene vereniging van de bladen der bevolking zetteden aan dit feest eenen bijzonderen luister bij. Jammer echter, dat de smartelijke verliezen, onlangs door eenige onzer aanzienlijkste geslachten geleden, velen belet hebben van deze gelegenheid gebruik te maken, tot het brengen van hunne eerbiedige hulde aan de Koninklijke echtelingen.

Bij het verlaten van het hotel van den gouverneur, werden de hooge personen op de aangenaamste wijze verrast door de prachtige verlichting, die in eene ruime mate de algemeene goedkeuring mogt wegdagen. Zoodra de versierselen aan het gouvernements-huis, alwaar eene gekroonde W en S in het bovenste chassinet prijken, als de met lampions schitterend verlichte Sabelspoor en de geheel door lichten overdekte voormuur van het voormalige stadhuis deden eenen minnendsten overwerking, en werden met genoeg door de Erfrinnes gadeslagen. Ook de bewoners van andere wijken der stad, en vooral die aan de zijde van het Walburgsplein, alwaar zich het huis van den graaf van Ransow bevindt, bij wien Prins Alexander zijn intrek heeft genomen, hebben aan de verlichting deel genomen.

Zoodra het spelen van toepasselijke volksliederen, door de muzikanten der stedelijke schutterij met welwillendheid uitgevoerd, als vooral de vrolijke stemming van eene talrijke menigte, uit onderscheidene oorden te zamen gevloeid, gaven aan dezen avond een regt feestelijk aanzien, terwijl alles in de beste orde is afgeleerd.

Heden morgen zijn de vorstelijke echtelingen, na hunne hooge tevredenheid, over het alhier genoten onthaal, zoo aan den gouverneur als aan den fungerenden burgemeester, in de minzaamste bewoordingen betuigd te hebben, vroegtijdig naar Utrecht vertrokken.

Part. Corresp. UTRECHT 15 Julij. Gisteren ten 12 ure zijn HH. K.K. HH. de erfrinnes van Oranje en Hoogstderzelver gemalin alhier plegtig ingehaald. Ten 2 ure hebben de Vorstelijke personen onderscheidene merkwaardigheden dezer stad bezigtigd, en, onder anderen, het stadhuis, de bibliotheek en het kabinet van landhuys bezocht. De geheele stad heeft een feestelijk voorkomen; van alle gebouwen wapperen de nationale kleuren, en met ongeduld verwacht men de luisterrijke illuminatie, welke heden avond zal plaats hebben.

Part. Corresp. WOERDEN 16 Julij. Bij den togt van het Koninklijke echtpaar door deze stad, is door den heer J. van Dam Th., onderwijzer bij de strafgevangenis alhier, aan H. K. H. de Erfrinnes het navolgende welkom toegewijd:

Welkom, schoone Duitsche roos,
Die de Oranjebloem zich koos,
Welkom, jonge Vorstenvrouwe;
Welkom in Oud-Neerlands gaard!
Smaak het zoetste heil van de aard!
In het land der trouwe!

Nam Duitschland onsen grijzen Vorst
Een dochter van de vaderborst; —
Het geef' in u die telg hem weder!
Ja, wees als dochter door uw min,
Voor 't hoofd van 't Koninklijk gezin,
Een Mariann, zacht en teeder!

Dát zult gij, edle Koningspruit!
Een zoete stem gij vooruit!
Die u als schoon en edel maalde.
't Gelooft aan adel in 't gemoed,
Bij 't ad'el van 't Vorstelijk bloed,
Is vreugd, die ons van boven daalde.

Gansch Neerland ziet u 't juichend aan,
Dat ge ook den schoonen weg zult gaan,
Dien 's lands ontslaapne Moeder drukte:
Door wel te doen, door milde deugd
Bloeit ook voor U de bloem der vreugd,
Die zij, de nooit vergeetbre, plukte!

Segorbie, in het Koninkrijk Valencia, had nedergezet, en voor vrij gegoed doorging, werd eens door eenen naamlozen brief uitgenoodigd om eene som gelds op eene bepaalde plek neder te leggen. Aan dit onaangenaam verzoek geen gehoor hebbende gegeven, werd hij eenige dagen daarna op eene geweldadige wijze bestolen en mishandeld. Terstond leverde hij zijn beklag in, en de instructie nam eenen aanvang. Dit kostte hem veel geld, maar na verloop van eenige maanden, had het gereg nog niets vernomen. Op verscheidene mannen, die eenen zeer slechten naam hadden, rustten wel vermoedens; maar, zonderling genoeg, wist men hen geen behoorlijk verhoor te doen ondergaan; de gansche zaak scheen door eenen onverklaarbaren invloed verlamd, en de ketelhapper begon reeds zijnen stap te betrekken, toen de zaak den Franschen consul te Valencia ter oore kwam.

Deze besloot zich in persoon naar Segorbie te begeven, om der nasporingen klem bij te zetten. Hij vervoegde zich bij den gouverneur, wien hij om een vertrouwd man verzoekt, die hem in zijne navorschingen zou kunnen helpen, en hem, bij mogelijke aanranding, beschermen. « Een vertrouwd man! » antwoordde de gouverneur; « ik kan er geen. Evenwel — luister, dit middel zal u wellicht niet aanstaan, maar ik weet er geen ander. Er bevindt zich thans in de gevangenis van Valencia een zeer gevaarlijke roover, mij vergiffenis voot hem; zij zal u geschonken worden, en ik zal hem doen aan u gebrachten zijn, en gij zult op hem konnen rekenen. »

De vroedheid van dit middel en het voormalig avontuurlijk leven van zulk eenen lijfwacht maakten eerst wel eenigen indruk op den consul, maar geen ander middel deed zich op, en dit, met zijne bekendheid met het Spaansche karakter, was oorzaak, dat hij eindelijk hietoe overging. De genade van den bandiet werd derhalve op zijne aanvraag verleend; deze vergezelde den consul naar Segorbie, en door zijne behendigheid was de Fransche ambtenaar binnen weinige dagen onderrigt, dat de diefstal geenszins het werk van een of weinige personen was, maar dat zoo vele en aanzienlijke negacten daarin betrokken waren, dat het onmogelijk was, zich regt te verschaffen.

Het schijnt, dat er in de omstreken van Segorbie een gemiddeld aantal van twintig was, bestaande eenedeels uit gansche plaats, tevens en dergelijken,

O, daarom rigt uw intogt hier
De harten vol van heilig vier,
Aanbiddend tot den Ongeziene:
En daarom geldt de jubeltoon
Veel min den luister van uw kroon,
Dan U, 's volks nieuwe Wilhelmine!

Welkom dan, o Duitsche roos,
Die de Oranjebloem zich koos,
Welkom, jonge Vorstenvrouwe;
Welkom in Oud-Neerlands gaard!
Smaak het zoetste heil van de aard!
In het land der trouwe!

Part. Corresp. TILBURG 15 Julij. Het hoofdkwartier is thans geheel ontbonden. Heden zijn de caissons naar Utrecht gevoerd. De bureaux hebben insgelijks opgehouden te bestaan. De commandant van het hoofdkwartier, Hoyer, is gisteren van hier vertrokken, als ook de kolonel Nepveu, commandant van den generaal staf. Voorts is ook bepaald, dat de generaal de Poisson, die over de 3 regementen kurassiers het bevel zal voeren, zich naar Haarlem zal begeben, terwijl de generaal Borcel, die de ligte kavalierie en de batterijen veldartillerie zal commanderen, tot September of October alhier zal verblijven.

Door de R. K. kerkvoogden in deze provincie is eergisteren aan Z. K. H. den prins van Oranje het volgende adres aangeboden, dat door Z. K. H. met de hem zoo eigen welwillendheid op het minzaamste is ontvangen geworden. Het bedoelde stuk is van den navolgenden inhoud:

Doorlichtigste Vorst!

Wij ondergeteekenden, alle kerkvoogden in de provincie Noord-Brabant, vernemen hebbende, dat U. K. H., naar aanleiding der getroffen schikking met België, voornemens zij naar de residentie des rijks terug te keeren, hebben wij het van onzen dierbaren pligt geacht U. K. H. voor Hoogstderzelver zoverder als weldadig verblijf in deze provincie, de welmeenendste hulde der hartigste erkentenis en parig aan te bieden.

Met innigst dankgevoel bogen wij op het vertrouwen, waarmede U. K. H. van den aanvang zijner komst in dit gewest de R. K. geestelijkheid enz. ons in het bijzonder verwaardigde. — Vriend van orde, was het U, Doorlichtigste Vorst, steeds dierbaar bij de vaste en heilzame tucht, die U verheven opperbevelhebberschap, te midden der moeilijksste omstandigheden, altijd onderscheidde, het geestelijk gezag niet minder dan het burgerlijke te handhaven, de rust en de eensegheid, welke gedurende dit tijdvak, tot verwondering onzer vijanden, in dit gewest heeft gezegevierd, was daarvan het eerste zegenrijke gevolg; terwijl wij niet aarzelen te verklaren, dat U. K. H. hierdoor tevens aan zijnen Doorlichtigen persoon, en, in Hoogstderzelver verheven betrekking, aan Z. M. onzen geëerbiedigden Koning, aller harten meer en meer verknocht heeft.

Mogten wij in onze hoedanigheid van kerkvoogden hierbij nog de bijzondere diensten schetsen, waarmede het U. K. H. behaagd heeft, in zoovele opzichten ons te begunstigen! Dan dezelve, als zoo vele blijken uwer edele en (gedoog ons deze uitdrukking) uwer goedhartige hulpvaardigheid, in de u welgevallige zielen, in onze harten ingriffelende, smeken wij U. K. H. voor dit alles de eerbiedige betuiging der opregtste en gemoedelijkste dankbaarheid wel te willen aannemen, die, tevens de H. Godsdienst, die wij belijden, ons ten eeuwigen spooring zal verstreken, om, door de vereenigde hede van ons en de onzen, de dierbaarste zegening van den Allerhoogsten over U. K. H., Hoogstderzelver dierbaren vader, gemalin en telgen af te smeken; en voorts, waarin ons bediening zulke moede vergen, tot heil van den Staat, welvaart van vort en vaderland, in ontkerkbare trouw en dankbare liefde, als altoos, mede werkzaam te wezen.

Ziedaar, Doorlichtigste vorst, de gevoels van ons erkentelijk gemoed, voor Uwe Koninklijke Hoogheid blootgelegd, welke wij, ten blijke onzer eenstemmige denkwijze, gezamenlijk onderschreven hebben. — Gewaardig U, Doorlichtigste Vorst, de aan ons zoo ruimschoots gepresteerd diensten te bekroonen, met dit stuk, als een gering bewijs onzer innige dankbaarheid, te aanvaarden; en geef ons de vrijheid den wensch te uiten, om U. K. H. dikwerf in ons midden te mogen verwachten, en immers bij voortdurend ons en de onzer zorge te overtuigen in Uwe Koninklijke toegankelijkheid eerbiedig aan te bevelen.

De Kerkvoogden in de Provincie Noord-Brabant residenten

H. DEN DEERLDE, administrateur Apostoliek van het vicariaat-generaal van 's Bosch; G. HERMANS, vicaris-generaal apostoliek over de Noord-Nederlandsche districten van het voormalig bisdom van Roermond, en pastoor te Grave; J. VAN HOOGSTRAAT, administrateur apostoliek van het vicariaat van Breda; H. VAN DER VELDEN, vicaris apostoliek der districten Ravenstein en Megen, en professor te Uden.

Part. Corresp. MAASTRICHT 14 Julij. Z. Exc. de luitenant-generaal baron van der Capellen is gisteren avond van zijne inspectie-reis door het Limburgsche alhier teruggekeerd.

Overmorgen zullen van hier naar het Luxemburgsche vertrekken, waarschijnlijk naar Arlon, de Nederlandsche en Belgische commissarissen voor de grenscheiding, om aldaar, naar men zegt, veertien dagen te verblijven. Wat het geschilpunt betreft, ten aanzien van den strategischen rayon dezer vesting, schijnt, volgens mijne informatie, nog geene beslissing te zijn genomen.

Part. Corresp. SAS VAN GENT 14 Julij. Gisteren avond ten 8 ure is alhier de Barge van Gent aangekomen met eenige passagiers en eene lading goederen, bestaande uit olie en geslagen ijs. Na een kort oponthoud heeft dit vaartuij zijne reis naar Neuzen voortgezet, om aldaar zijne lading te ontschepen op de stoomboot *Prinses van Oranje*, die heden morgen ten 3 ure naar Rotterdam is vertrokken.

BEIGIE.

Part. Corresp. BRUSSEL 15 Julij. De heeren Rogier, gouverneur van Antwerpen, en Cattaux-Wattel, president van de Kamer van Koophandel, bevinden zich sinds eergisteren alhier, naar men verzekert, om met het Belgische ministerie te onderhandelen over de uitlegging, welke aan de wijze van voldoening van den Schelde-tol door den Nederlandschen agent,

de werkende leden uitmakende, anderdeels uit hooge beambten en rijke grondbezitters, die de rol van compagnons en commandeurs vervulden. Deze laatste deelden in de winsten der operatiën, onder voorwaarde, dat zij hunne deelgenooten aan de vervolgingen van het gereg zouden weten te onttrekken. Het land werd derhalve ongestraft door roovers in alle rigtingen doorkruist; zijn beklag inleveren, was nutteloze onkosten maken, en men kon deze verderfelijke associatie niet ontmaskeren, zonder zich aan eenen gewissen dood prijs te geven.

De consul trok derhalve geen ander nut van zijne reis, dan dat hij ontrent de zeden van het land en de toepassing van het regt aldaar, volkomen onderrigt werd. Intusschen had hij zich de vriendschap en achting van zijnen medgezel, den bandiet, in eenen hoogen graad verworven. Al den tijd, dien hij te Segorbie doorbragt, sloep deze dwars voor zijne deur, en bewaakte hem allerzorgvuldigst. Toen de consul weder te Valencia terug was, had er een aandoenlijk afscheid plaats, en op eenen plegtigen toon zeide de roover: « Gedenk, *Senor Consul*, bij gelegenheid, dat gij hier eenen waren vriend bezit. »

BLADVULLING.

Te M. werd een lijk met veel pracht en eene schoone treurmuziek ten grave begrapt. Onder het gevolg bevond zich ook de geneesheer van den overledene. Veel volks was op de heen gekomen, en vergezeld den stoet tot aan het kerkhof, gelokt door de muziek. Een uit den hoop vroeg aan een ander: « Kunt ge mij ook zeggen, wie deze treurmuziek gecomponeerd heeft? » — « Neen, » was het antwoord; « den naam van den componist weet ik niet, maar, » op den arts wijzende, « deze heeft den tekst geleverd! »

De Schrijver van zeer middelmatige verdienste, maar groote zelfverbeelding, zeide eens, dat hij zich niet de behandeling van een onderwerp bezig hield, hetwelk tot den dood van een koning was daarbied, ja waar aan zelfs niemand had gedacht. « Maar dan om te lachen op een volk, dat het niet beseft. »

vóór, dat het Huis zich in de ziele van de armen en der
petitie in overweging te nemen. De heer O'Connell heeft
welke ooit in het Parlement aangeboden is; in het belang van de
nood, waartoe ooit de gemeene man in Engeland gekomen is
verdiende niet minste de aandacht van het Huis, hetwelk reeds zoo vele
maare van denzelfden aard jaar op jaar zijn. Gemiddeld heeft ter zijde
geen. Men had geen denkbeeld van den nood des volks, vooral in d'
stadten, alwaar met den besten wil geest was gegeven te verdueren in
hing een lang tafereel op van de behoeften en de smarten der handwerkers
heden, welke hij geheel alleen toegelicht aan de Kamer in de wetgeving; e
dijde met te zeggen, dat hij voor zich eenmaal meer had van regten om
veld te willen afdwingen, doch dat niemand anders durfde waartoe te
wanhoop zou gebragt worden, en dat hij dan het Parlement verlaten
niet tot het uiterste te laten komen. Lord John Russell antwoordt
vóordende, onkende, dat de arme zoo groot is, als anderszins vóór opgete
geven, althans niet grooter dan vóór deelen, en bragt tot slaving van zij
groeten, des voortheiligen staat der spaarbanken in de fabrieksteden m
het wetezel der Chartisten, zeide hij, is gemaine in de overrekening m
het gevoel van de meerderheid des volks; al wierd hij ontregeld, dat de ar
meede zoo groot is, als men voorgeelt, soude hij toch niet voortgaaf zijn
dat de voorgeslagen middelen, om den toestand van den handwerkamp
te verbeteren, doelmäßig zijn; want hoe zoude een algemeen stonacht he
goed kunnen geven. De welvaart van den arbeidman hangt, niet slechts
van de wetgeving, maar van vele andere oorzaken af, welke niemand in zijn
hand heeft, enz. Vele leden hebben sieb bij dese gelegenheid doen ho
de meeste tegen het voorstel. De heer O'Connell, ofschoon hij e
zijn bekekle, betuigde echter een voorstander van hoonse leer te zijn.
Het voorstel werd verworpen met 285 tegen 46 stemmen. Men verwonde
nich, dat de minderheid nog zoo groot was, daar het bekend is, dat
het meer deel af Chartisten in het Huis zijn.

Handelberigten.

ANTWERPEN, 15 Julij.

KOFFIJ. De handel in dit artikel blijft zeer levendig; 1,300 balen St. Domingo zijn van 30. a 31, en 1,800 ord. Brasil van 28 a 30 cs. verkocht.

GRANEN, SADDEN, OLIE, ENZ.

ROTTERDAM, 15 Julij.

Heden was de kooplust voor Tarwe minder levendig; de prijzen zijn fr. 23 50 a fr. 24 50. Meel fr. 67 a fr. 69 per zak. Te Elbeuf en Bourg-Achard is Tarwe per zak van 2 heet, tot fr. 50 a fr. 52.

ROTTERDAM, 15 Julij.

Tarwe wordt, bij voortdurend kleinen aanvoer, in alle soorten schaarsch, waardoor de artikel over het algemeen heden weder volkomen prijshoudend te noemen is; oude Zeeuwse schaarsch, en onder f 330, 335, 338 naar kwaliteit niet te koop; 120, 122, 124, 126 & goede en puke nieuwe Zeeuwse f 285, 292, 300, 308, 312; de pukijsche partijjes Zeeuwse f 315, 321, 328, 127, 129 & zeer puke Vlaamsche f 323, 327, 333. In goede Tarwe komt mede meer handel, en wordt in goede soorten mede zeer schaarsch; 124, 126 & gewone nieuwe Rijn f 290, 300; 127, 129 & moorje dito f 310, 315; 131, 132 & nieuwe Bovenlandsche f 317, 320; 129 & Kneifische f 318, 130 & puke Boogl. Kneifische f 330; 127 & Kubanka f 274; 129 & puke oude Wismar f 308; 126 & puke oude Rijn in publieke veiling f 345, 346; en 125 & gewone dito mede in publieke veiling f 332; 126 & oude bonte Poolche f 330; 128 & oude witbonte dito f 335, 128 & zeer puke witte dito f 410, alles bij uitslijting. Ter beurze: 129, 130 & nieuwe Bovenl. f 310; 124 & oude witbonte Poolche f 330; 127 & Kubanka f 265 verkocht.

Rogge blijft traag; Zeeuwse en Vlaamsche tot vorige prijzen, f 6 80 a f 7 30, wel te verkoopen; Noord-Brabandse f 6 20 a f 6 80; 118 & oude bruine Odezza f 193, 124 & nieuwe Meeklenburger f 172, 118 & Stettijner f 166, 118 & goede Pruisische f 168, 118, 119 & Poolche f 170, 172, alles bij uitslijting; 118, 120 & Pruisische in publieke veiling f 140, 141, f 160. Oude Zeeuwse met kleinen handel en weinig koop; 110 & Jarje Riga f 166, 117 & puke dito f 172, 110 & Lieben f 171, 110 & Reval f 169, 119 & Riga te Schiedam f 162; 117 & Jarje Petersburger f 170, 110 & nieuwe Riga f 165, 116 & Pruisische te Schiedam f 165, heden 131 & Liebau f 166, 117 & Windau f 161, mede te Schiedam verkocht.

Garst in Inhadsche soorten schaarsch, en bijna niet gezocht; gedroogde komt meer aan, en vindt tot vorige prijzen mogelijk koopers; 112 & Perman f 175; 110 & Arendsburger f 168; 105 & Liebau f 166, later f 164; 103 & Koersche f 162; later 105 & Koersche f 164 zellende.

Haver bij uitslijting weder f 3 lager; bij quantiteit niet gevraagd; 78 & blanke, Veer f 90 verkocht.

Boekwijn op de verbeterde berichten f 10 lager; Noord-Brab. f 200, 205; Vlaamsche f 195, Bopsche op f 195 gehouden.

Eerst en vooral verandering bij uitslijting te verkoopen. Boonen in alle soorten zonder verandering. Paardboonen f 4 50, f 4 75. Druivenboonen f 5 25, f 5 75. Schapenboonen f 5, f 5 25.

Koekoek, Enkelsche proefjes nieuw Vlaamsch, droeg en meestal onrijp, prijs onbekend; goed tweejarig Zeeuwse f 47 verkocht.

Lijnsaad bijna geheel niet gevraagd. Hennepzaad op vorige prijzen gehouden.

PRIJZEN DER PERCELEN.

Geveild op Maandag 15 Julij 1839, in het O. Z. Heeren-Logement te Amsterdam.

1. Een Winkelhuis, c. a., in de tweede Hoogstraat, bij den Kloveniersburgwal, N. 1467. f 2,700. J. Feije.
2. Een Winkelhuis, c. a., in de Warmoesstraat, tusschen de Pijlsteeg en St. Janstraat, N. 1381. f 3,700. Opgeh. en f 100.
3. Een Huis, c. a., in de Schoutensteeg, bij de Warfstr. N. 1331. f 375. Opgeh. J. B. Plaat.
4. Een Huis, c. a., in de Kerkstraat, tusschen de Spiegel- en Leidsche straat, N. 1441. f 2,375. — f 25. Opgeh.
5. Een Huis, c. a., op de Prinsengracht, tusschen de Louisa-gracht en de Leidsegracht, N. 6342 en 6343. f 2,975. D. de Vriend.
6. Een Huis, c. a., op de Prinsengracht, c. a., genaamd Paardboonen, in de Diemer- of Watergraaf-Meer, in de Subergelaan, N. 15. f 375. f 25. Opgeh.
7. Twee Huizen, c. a., op den hoek van den Oudezijds Voorburgwal en de Engle Lombardssteeg, N. 2026. f 5,400. — f 50. Opgeh.
8. Een Stallig, c. a., in de Fochelsteeg, N. Z. tusschen de Buitenkant en Rapenburg, N. 72 en 73. f 5,475. — f 25. Opgeh.
9. Een Huis, c. a., in de Rozenstraat, bij de eerste Dwarsstraat, N. 2186. f 1,750. — f 20. Opgeh.
10. Een Koopmanhuis, c. a., op de Lauriergracht, bij de Prinsengracht, N. 1095. f 3,000. J. Reesinck.
11. Een Winkelhuis, c. a., op de Leidsehe Straat, tusschen de Heeren- en Keizersgrachten, N. 1312. f 5,000. — f 700. G. de Vries Jerooms' Zn.
12. Een Huis, c. a., op de Lauriergracht, op den hoek van den Keizersgang, tusschen de tweede Laurierdwarsstraat en Baangracht, N. 1398. f 1,575. — f 40. J. F. Schutte.
13. Een Huis, c. a., in de Haarlemmer Houttuinen, tusschen de Oranje- en Dommerstraten, N. 1891. f 975. — f 175. J. Palmboom.
14. Een Loods, c. a., in de Haarlemmer Houttuinen nabij de Dommerstraat, N. 2016. f 255. — f 20. B. Brugman.
15. Een Winkelhuis, c. a., in de Stoofsteeg, N. 1123. f 1,650. — f 50. F. Reysenbach.
16. Een Huisverhuur, buiten de Raampoort, op het Steen- of Slijp-paal, N. 285. f 1,000. H. Geyzeleer.
17. Een Winkelhuis, c. a., op den Singel en hoek van de Oude Spiegelstraat, N. 4974. f 2,575. J. Feije.
18. Een Winkelhuis, c. a., in de Oude Spiegelstraat, N. 4976. f 1,925. H. V. Nieuwensteed.
19. Een Huis, c. a., in de Korte Leidsehe Dwarsstraat, bij de Leidsehe Gracht, N. 6745. f 700. — f 20. H. C. Smit Ca.
20. Een Huis, c. a., in de Anjelersdwarsstraat, of anders genaamd de Kleine Tuinstraat, N. 4643. f 320. — f 25. J. B. Hartgerink.
21. Een Huis, c. a., in de Anjelersdwarsstraat, of anders genaamd de Kleine Tuinstraat, N. 4649. f 400. H. W. Nieuwensteed.
22. Een Huis, c. a., te Aalsmeer, Arrondissement Amsterdam, aan den Langen Zijdegew, N. 172. f 340. — f 10. J. B. Hartgerink.

Advertentien.

(3412) B. A. VAN DER VIES en A. B. VAN DER VIES,

MAKELAARS.

zullen op Dinsdag den 1sten Augustus 1839 des morgens ten 10 Ure, in den Gravenhage, in de Nieuwe Hof, een partij van 137 Kleijde

JAPANSCHES MANDJES,

zoo in Entrepot als in Consumtie; mitigaders een frische Partij Wallen, Katoenen en Zijden

Manufacturen.

In diverse Sorteringen, waaronder een partijje VIAGGEDORFEN en SAALJEN, BROEKENSTOFFEN, LINNENS, enz. Breeder bij Notitie.

(3413)

Algemeene

Postwagen-Onderneming.

VAN GEND & LOOS,

12 AMSTERDAM.

De Ondernemers hebben de eer te berichten, dat zij met 15 Julij 1839 hunne Tweede Dienst tusschen Breda en Antwerpen zullen herstellen, door middel van welke, des ochtends ten 4 1/2 Ure met twee DILIGENCE van Amsterdam vertrekkende, en over Utrecht, Gorinchem en Breda rijdende, men denselven avond te Antwerpen zal aankomen.

Het Uur van afrijden hunner Dienst op 10 dezer geannonceerd, en over Breda, 's Gravenhage, Delft, Rotterdam, Dordrecht en Breda naar Antwerpen, blijft bepaald van Amsterdam des Avonds ten 8 1/2 Ure.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITTHUIS, VERANTWOORDELIJKE UITGEVER EN DIRECTEUR.

(3414) De Ondergeteekende, J. OVERWATER, Land-Eigenaar en Burgemeester te Strijen-Sas, provincie Zuid-Holland, door den HAGELSLAG van den 28 der vorige maand, schade geleden hebbende aan zijn te veld staande KOLLAARD, waarvoor hij zich had verzekerd bij de NEDERLANDSCHE ALGEMEENE VERZEKERINGS-MAATSCHAPPIJ te Tiel, rekent zich verplicht kenbaar te maken, dat die schade aan hem, door genoemde Maatschappij op eene alleszins voldoende wijze is vergoed, en hij dus deze wijze van verzekering tegen Hagel schade, gevoegd bij de matige berekening der Premie, aan alle belanghebbenden bij den Landbouw ten volken kan aanbevelen.

Strijen-Sas, den 12 Julij 1839.

J. OVERWATER.

(3415) Een JONG MENSCH verlangt zoo spoedig mogelijk, ter verdere voortzetting en uitbreiding zijner Zaken, eene Som van

Zeventien Duizend Gulden,

tegen behoorlijke Rente en Aflossing van 10 pCt. per Jaar

waarvoor hij eerste Hypotheek op solide Perceelen konde geven. Adres onder Lett. Y. Z., aan den Boekhandelaar J. C. VAN DER BURG, op het Rusland, te Amsterdam.

(3416) Een GEBUUD MAN en VADER wenschte gaarne een' Edeldenkend Menschenvriend te vinden, welke hem f 150 wilde voorschieten, tegen maandelijksche of jaarlijksche aflossing van f 50 en 6 pCt. interest; het soude hem in staat stellen in zijne noodige behoeften te kunnen voorzien. Adres, onder Letter S, aan het Bureau van den Avondbode.

(3417) De Ondergeteekende heeft de eer het Geëerde Publiek bekend te maken, dat hij zal laten

VERHAARD DRAVEN.

op 'Wonsdag' den 24 Julij e.k., des Namiddags ten 4 Ure, eene Extra Fraaije GOUDEN ZWEEF tot 1788, en een span net bewerkte GECOULENDE HOOFDSTELLEN tot Premie, hetwelk fuaal zal vereerd worden.

De PAARDEN, welke medelopen, moeten ten Twee Ure bij den Ondergeteekende op Stal zijn.

G. J. BORCHANS.

aan het Huis EET KALFJE, aan den Amstelwijk.

NB. Met vergunning van den heer Burgemeester van Nieuw-Amstel, zal, gedurende de Hardeavrij, de Laas voor Rijtuigen en Passage gesloten blijven, zullende voor de goede orde, door een bevoegdheid afzetting door kurassiers en politie-beambten, gesorgd worden. — Ook zal er in den Tuin een welbeset Orkest zijn, hetwelk, voor en na de Hardeavrij, fraaije Muziekstukken zal uitvoeren.

Berigt aan den Handel.

De Ondergeteekende JOHANNES LAMBERTUS FOKKER, Koopman, te Sas van Gent, in gevolge Art. 118 der algemeene Wet van den 26 Augustus 1832, (Staatsblad N. 38), als Expediteur bij het Kantoor van In- en Uitgaande Regten en Accijnzen aldaar, geadmiteerd, maakt bij deze aan Heeren Handelaren en Kooplieden, welke hem in laatstgenoemde betrekking wel zonden gelieven te begunstigen, bekend, dat hij van heden zijn Kantoor aan Expedite heeft geopend; vlijende hij zich door nauwgezetheid, enkothouding en spoedige uitvoering, het vertrouwen, hetwelk men in hem zoude mogen stellen, dubbel waardig te zullen maken.

Sas van GENT den 12 Julij 1839.

J. L. FOKKER.

Groot Magazijn PORSELEIN EN AARDEWERK.

Op den 24 Julij e.k. te Rotterdam.

TE FRANCHOTEN.

IN HET GROOT EN IN HET KLEIN.

De Ondergeteekende brengen hiernede ter algemeene kennis, dat in hun MAGAZIJN alle sorteringen der voornaamste FRANSCHSE, ENGELSCHSE en DUITSCHE Fabriken voorhanden zijn. Tegen de matigste prijzen vindt men aldaar de ruimste keuze en keur; zoowel van het prachtigste en rijkste PORSELEIN, als zelfs van het eenvoudigste en minste Witte AARDEWERK. Daar zij in gemeenle anderen tak van handel betrokken zijn, wijdepzij aan dezen bij voortdurend hante ijerigste en uitsluitende zorgen, en zijn in staat, om elk hun opdragende familie of ander wapen of naamteijer ten spoedigste en tot de minste prijzen op Servies of andere Voorwerpen te doen uitvoeren. Zij zullen in het algemeen, gelijk tot dus verre steeds het geval is geweest, aan het vertrouwen waarmede men hen zal gelieven te vereeren, door de meest prompte en civile uitvoering beantwoorden.

J. M. BEHAGEL & SOHN.

GEOTROUWERDE

Verbeterde Patent-Secreten,

TEN GEBRUIKE VAN SCHEPEN EN IN HUIZEN.

Tegengevolge van voormeld Octrooi, heeft de Ondergeteekende de eer aan zijne geachte Begunstigers, Architecten, Scheepbouwmeesters, Werklieden, Eigenaars van Schepen of Huizen, en andere belanghebbenden te berichten, dat hij hem dagelijks te bezigtigen zijn: VOORWERPEN en TEEKENINGEN, waartoe ieder deskundige zal kunnen ontwaren, dat deze verbeteringen aan het doel om (namelijk om in huizen en op schepen de onaangename en voor de gezondheid nadeelige onreine lucht te beletten) volkomen beantwoorden; alsmede, dat de bewerkte tekening zodanig is ingerigt, dat dezelfde geen zwakke punten heeft overgelaten, zodat men voor lekkage of inwaterning, noch op schepen, noch in huizen, behoeft te vrezen. Die, welke reeds op onderscheidene schepen door den Ondergeteekende zijn aangebracht, mogen hier van getuigen.

Daar de Ondergeteekende tijd noch kosten spaart, om verbeteringen ook in andere zaken, zijn vak betreffende, te zoeken, waartoe hetzelfde zoo ruimschoots hem gelegenheid geeft, zoo beveelt hij zich met deze verbeterde uitvinding, en alles, wat zijn vak als Huis- en Scheeploodgieter betreft, in het gunstig aanteekenen zijner Landgenooten; zullende hij, gelijk te voren, trachten, door land en zee, en naar gezette bediening het vertrouwen, waarvan hij de vlijendste getuigenissen zou dijn van zijne Begunstigers heeft mogen ontvangen, zich meer en meer waggig te maken.

AMSTERDAM, Mei 1839.

Mr. Huis- en Scheeploodgieter, Zedijk, N. 10.

(3421) Indien er nog H. Boekhandelaars mogten zijn, welke gene PROSPECTUSSEN en INTERESSANTEN ontvangen hebben, of er omzorg mogten ontbreken, van het door den Ondergeteekende uit te geven werk, getiteld:

GESCHIEDENIS VAN KEIZER NAPOLEON, door P. M. LAURENT DE VANDER, en versierd met 500 Afbeeldingen, naar de Teekeningen van HORACE VERNET. Vrij gevolgd naar de Hoogsteitche Uitgave. Een Deel gr. 8vo., in circa 34 maandelijksche Afleveringen.

worden verzocht, zoo spoedig mogelijk aanvraag te doen, terwijl de aftekening met Augustus gesloten, en er met het drukken een aanvang gemaakt zal worden.

Buiten Intekening wordt het Werk natuurlijk verhoogd, en zullen de voorgestelde Conditiën niet in aanmerking komen.

's GRAVENHAGE,

Julij 1839.

A. P. VAN LANGENHUIJSEN.

Landgenooten!

Visscherij en Zeevaart zijn de bronnen van ons bestaan; haide, en de eerste, geven aan een aantal ingezetenen nering en brood, terwijl tevens eenen niet onbelangrijken tak der algemeene welvaart uitmaken. Bij dit alles zijn echter de verdiensten van den zeevaarder gering te men, daar de uitslag der reederijen, over het algemeen, niet toelae aan eenige verhooging daarvan te denken.

Hoewel moeten dan niet de huisgezinne diervoorzorgen, die altijd spaarzaam het noodige onderhoud kunnen verdienen, in armoede worden stort, wanneer daarvan enkele leden, of de hoeken zelve, niet weeten, te midden der altijd aan hun beroep verbonden gevaren: soms wacht, soms met al hunne togtgenooten, door de golven verzorgeld.

Aan zulke rampen, Landgenooten! staat onze stad niet meer dan anders, maar nimmer trof ons die zó hevig, als in den afgeloopen winter: scheide menschen werden, te midden der altijd hevige stormen Januarij, van humane bodems weggeslagen; ja, welke drie beengschep gebouwde visschhoeken, gingen met hunne geboude bemanning in val te gronde: vijf en twintig weduwen, en meer dan zeventig onverzorgde derlooze wezen, zijn door dien slag in ellende en droefheid gedompeld.

Het verlies van zoo vele kloekke zeelieden is voor onze stad niet te goeden, maar de hulpbehoevende achtergeblevenen, waarvan velen een een of twee zonen te gelijker tijd verloren, in hun ongeluk te stemmen, dat wil men, dat doet men in Vlaardingen naar vermogen.

Intusschen het aantal is te groot, de behoeften te vele, om den nog meer gegoede ingezetenen alleen te worden gedragen. In dergelijken heeft men echter, en nimmer vergeefs, de toevlugt genomen tot dadijge Landgenooten; men doet dit nu weder; doch de hooge nijtgheid, als ook de vrees van wellicht in het vervolg eene dergelijke beproeving herhalen, heeft het denkbeeld doen ontstaan, om eene landkrachten medewerking van alle weldenkenden en menschelevenden in te roe, waardoor men trachten zal, alle thans en in het vervolg, weduwen en zonen van verongelukkze zeelieden, kan het zijn ook oude zeelieden, een onderstand, duurzaam en doelmatig, te verschaffen.

Dit middel, zoo lang gewenscht, nuttig en noodig geacht, zal wijze eener Loterij van Weldadigheid worden beproefd. Aan die loterij drie kapitaal prijzen van 3, 2 en 1 ten honderd van het uit te geven bepaald getal loten, en derhalve van minstens f 1,500, f 1,000 en f 500 (in zilveren werken of specie) verbonden. Uit het gezamenlijk bedrag loten, die tegen slechts f 1 verkrijgbaar zijn, wil men een fonds oprichten, welks rente in voorgenelde behoeften zal kunnen voorzien. De leden alhier gevestigde spaarbank zullen voor een rigtig beheer, onder toezicht het stedelijk bestuur, zorg dragen.

De bereiking van dit doel zal zeker moeilijk zijn, doch, Landgenooten! indien hetzelfde uwe algemeene goedkeuring en medewerking moge vinden, dan gewis zal men slagen. Zij cult eene inrigting hebben tot gebragt, die den Vlaardingschen zeevaarder, (dien zoo menig zeevarende, nog in dezen winter, het leven te danken heeft), met meerder moedkalmt tot zijn gevaarvol bedrijf zal doen terugkeeren; immers hij het weten, zijne vrouw en kinderen zullen, zoo hij niet moogt wederkeeren, niet onverzorgd achterblijven. Gij zult de streelende zelfvoldoening, het leed van weduwen en weezen te hebben verzacht, en alsoo op waardige wijze gehoor geven aan de stem van uw menschelevend hart.

Mogt deze onderneming, dit beroep op uwe weldadigheid eenen wenschten uitslag hebben, Gods welbehagen en zegen nu loon zijn!

VLAARDINGEN,

den 25 Junij 1839.

A. VAN LINDEN VAN DEN NEUVELL.

Een beroep op uwe weldadigheid, Stadgenooten! is nimmer te vage gedaan, en zal het voortreker thans niet zijn, nu zulke ten behoeve weduwen en weezen geschiedt.

Hij, wiens welbehagen en zegen u tot loon wordt toezegd, is een der der wezen en Bexhermer der weduwen: hun leed te verzachten, d toe wordt u de gelegenheid gegeven, en wie, wiens vermogen, zulke last, zoo zich daaraan wenschen te onttrekken. Bij besture dan haren en stelle de ondergeteekenden, die zich, als daartoe verzocht, eepigd hebben, om dit weldadig doel te bevorderen, in staat, daarvan enige mate de bevestiging te mogen leveren. Zij hebben getuigd, en te voren, zoo veel mogelijk, als alomdierlijk te zijner uitwerking, en d zulke heeft meer algemeen, met bijvoeging, dat voor zoo verre men verkiezen heeft, in ginen te hebben; zij zich gaarne belasten zullen, draa aan hunne huizen te ontvangen; terwijl ook tevens bij de Redactie van blad, die zich daartoe bereid heeft verklaard, Loten verkrijgbaar zullen.

AMSTERDAM, den 16 Julij 1839.
N. J. TEN BOSCH, Keizersgracht bij de Groenlandische Pakhuizen, N. 11.
J. J. CARP, Heerengracht bij de Waterstraat, N. 177.
G. A. CRANER, Singel over het Kleverer, N. 387.
J. P. VAN DER HUUCHT, Prinsengracht over het Paleis van Justitie, N. 39.
F. RENDORF, Geldersche Kade, N. 8.
H. ANGELOTT WILLINK, Heerengracht bij de Vrijheid, N. 574.

CORRESPONDENTIE.

Aan Amicus Veritatis.

Wij hebben den steller of inzender van het aldus ondersteld artikel uitgedrukt zich bij ons bekend te maken.

Aan dat verzoek is niet voldaan. Thans beklagt zich de inzender, dat Zeds artikel niet geplaatst is. Wij hebben reeds meermalen gezegd, dat wij geene artikelen van onbekende inzenders plaatsen, wanneer wij uit andere bekende bronnen geen overtuiging hebben van de waarheid der gedane mededeelingen. Vooral zaken van gewigt zal men ons die nauwgezetheid ten goede houden, welke zoo nauw verband staat met het vertrouwen, hetwelk de Amicus Veritatis in dien Amicus Veritatis zeker is van zijne zaak, er is dan geene reden waarom hij zijnen naam zou behoeven te verbergen voor eene Redactie welke van geschikten vertrouwen geen misbruik maakt. Wij noodigen dien Amicus Veritatis uit, zich aan ons bekend te maken; des noodt te participieren brief aan den uitgever. Van geleendheid kan Zeds vandeerd zijn.

Schoonburgers, Concerten

DE PERZIJNKE VERMAKELIJSCHEN.

PARK in de Plantagie.

C. M. VAN DER BRUGH berigt aan het geëerde Publiek, dat, op Woensdag, den 17 Julij 1839, in zijn Lokaal zal plaats hebben:

Groot Harmonie CONCERT, ILLUMINATIE, en
brilliant groot

VOORWERK.

Bestaande in tien groote en gedeeltelijk nieuwe Figuren, waarvan 10 sonder sal uitmaken, een

Statue.

Voorstellende: PETER I, oversamkomstig het Standbeeld, hetwelk van Ruslands grooten Hervormer te St. Petersburg is geplaatst; verlicht door Bengaalsch en purperrood Vuur, geganeerd met eenen alomdierlijken Stralenkruis, prijzende met de woorden: Peter de Eerste, verlicht door Bengaalsch purperrood vuur en gedecoreerd met twee groote dubbele Fonteynen met bloemen, gouden en zilveren Regens en groene Paarden, en eindigende met twee bouquetten Zwermopetten.

Zijnde dit Figur vroeger uresselijk vervaardigd, om, tijdens het overblij van Z. K. H. den Grootvorst van Rusland alhier, te worden afgezet, hetwelk echter toen door de kortheid van het verblijf van Z. K. H. en de ongeschiktheid van het weder geene plaats heeft konnen hebben. De Muzik zal ten 6 1/2 ure aanvangen, en het Voorwerk ten 10 ure worden afgezet.

De Entrée is f 1 de Persoon; voor Kinderen onder de 12 jaren de helft.

Ten behoeve der Ongelukkige Weduwe met 9 Kinderen, heeft de dactie, volgens vroeger opgave, ontvanger: f 100.75
Van een Onbekende f 2.

Totaal f 102.75

GEDRUKT BIJ A. ZWOLLEMAN